

og det er dog et Forhold, der er af overordentlig stor Bigtighed for Skibsfarten, navnlig i Krigstid. Ifølge den tidligere bestaaende Lovgivning var det, for at et Skibe kunde legitimeres sig, nødvendigt, at det var forsynet med en heel Deel forskjellige Documenter. Det skulde saaledes være i Besiddelse af Viilbrev, Skjøde- og Maalebrev foruden endnu en heel Deel andre Documenter, for hvilke sidste det dog heller ikke efter den nye Ordning vil blive aldeles fri. I Tilfælde af, at et saadant Skib flere Gange var blevet solgt, skulde Transporterne paa Skjøderne, i det Hele de forskjellige Afkomstdocumenter for de forskjellige Eiere, ligeledes være ombord i Skibet. Naar et saadant Skib blev anholdt i Krigstid, paalaa det den Commanderende ombord paa det Drilogs-skib, som foretog Anholdelsen, at undersøge Skibets Papirer; men det viste sig nu i mange Tilfælde umuligt for ham at komme paa det Reue med, om et dansk Skibs Papirer vare i Orden. Følgen deraf var, at danske Skibe ofte bleve anholdte og opbragte, naaget Danmark var neutralt, fordi man ikke paa nogen Maade kunde overbevise sig om, at det var danske Skibe. Man har allerede i mange andre Lande indført at medgive Skibene et saakaldet Certificat, som bliver udstedt paa det Toldsted, hvor Skibet hører hjemme, paa hvilket Toldsted man da fordrer, at Eieren eller Nøderen af Skibet skal nedlægge alle de Beviisligheder, der ere nødvendige for at bevise hans Eiendomsret. Certificatet bliver derefter udstedt fra Toldstedet og indeholder saa at sige et Rejsepas for Skibet; det indeholder tillige Skibets Maalebrev og bliver saaledes det eneste Document, som i Krigstid behøver at undersøges; naar Skibet har et slikt Pas ombord, ere dermed alle de fornødne Documenter tilstede. Man har hos os hidtil søgt at raade Bod paa de i dette Forhold tilstedeværende Mangler ved i Krigstid at befale, at Skibene skulle løse de saakaldte latinske Sypasse, og ved at kalde den tidligere gjældende Forordning af 4de Mai 1803 for Søfarten i Krigstid tillige igen; men det har viist sig at være aldeles ufuldstændige Forholdsregler, som ikke have sikret de danske Skibe i Krigstid. Det

foreliggende Lovudkast er derfor et Udcast, som jeg særdeles maa anbefale til det ærede Thing, navnlig i Forbindelse med det nys behandlede Lovudkast, hvorved det vil opnaaes, at Skibenes Maalebrev blive optagne i de foreslaaede Certificater, og saaledes kan undgaaes, at der udstedes to særlige Documenter for Skibene. I Norge har man valgt at lade Skibenes Certificater affatte i flere forskjellige Sprog, fordi Skibene nærmest komme i Berøring med fremmede Nationer, og det er Noget, som jeg seer, at Regjeringen ogsaa agter at indføre hos os ved nærværende Lovudkast, hvilket vistnok er meget heldigt. — Med Hensyn til Lovudkastets enkelte Bestemmelser er der kun eet Punkt, hvorom jeg gjerne kunde ønske at faae nogen Oplysning af den ærede Finanzminister, og det er, forsaavidt det i § 1 hedder, at et Skib for at optaae Ret til at føre dansk Flag, maa eies af „faste, danske Statsborgere“. Jeg har erlyndiget mig hos flere Jurister, da jeg ikke tiltroer mig selv at kunne bedømme dette Punkt, om Udtrykket „faste danske Statsborgere“ er saa omfattende, at det giver den Sikkerhed, som man maa ønske, at den paatænkte Lov skal give, for at den danske Skibsfart kan være betrygget. Det er jo nemlig nødvendigt at sørge for, at disse Rejsepasse, om jeg maa kalde dem saa, blive respecterede af de forskjellige Landes Regjeringer, saa at et Skib, der gaaer ud herfra som dansk, ogsaa bliver anerkjendt som dansk Skib. I England har man i dette Forhold været overordentlig streng i Henseende til de Fordringer, man stiller til vedkommende Eiere, forat de skulle kunne siges at have beviist, at de ere engelske Undersaatter. Hvis nu Udtrykket „fast dansk Statsborger“ er tilstrækkeligt til at give den saaledes fornødne Sikkerhed, troer jeg ogsaa, at det i og for sig er hensigtsmæssigt. I den tilsvarende norske Lov har man kun brugt Udtrykket „Borger“, men der maa ogsaa enhver Skibsreder, ifølge de der gjældende Lovbestemmelser, være Borger. Hos os er Skibsrederi derimod en fri Næring, og Udtrykket „Borger“ vilde altsaa efter vor Næringslovgivning ikke kunne benyttes. Jeg veed imidlertid, som sagt, ikke, om der med